



The Metropolitan Opera

SEZONA 2015/2016
RADIJSKIH PRENOSA
IZ METROPOLITENA

na talasima

RADIO BEOGRADA 2/3



Đuzepe Verdi: Rigoletto

Libreto: Frančesko Marija Pjave
prema komadu *Kralj se zabavlja* Viktora Igoa

Subota,
12. decembar 2015.

19:00

/ Opera ima tri čina i dve pauze /

Kompozitor je u *Rigoletu* dosegao zrelost, pokazavši svoje najjače strane: nezaboravne ansamble, potresne arije, te jedinstveni osećaj za dramsku ekonomičnost kojom uspeva da slušaoce, na prostoru jedne scene, suoči sa dubokom patnjom, ali i neumitnim posledicama mržnje i osvete.

Zaplet opere se odigrava tokom jedne večeri u italijanskom gradu Mantovi u XVI veku. Rigoletto je grbavac i dvorska luda Vojvode od Mantove, okorelog ženskarosa, koji vodi razvratan život zajedno sa svojom svitom. Grupa plemića odlučuje da otme ženu sa kojom Rigoletto živi, misleći da je reč o njegovoj ljubavnici, kako bi se sa njim grubo našalili. Oni ne znaju da je to Rigoletova ćerka Đilda, koju on čuva od korumpiranog sveta dvora. Istovremeno, Đilda je sasvim slučajno upoznala Vojvodu od Mantove u crkvi i on joj se, tom prilikom, predstavio kao siromašni student. Za Vojvodu, ona je samo još jedna devojka koju će zavesti, a za Đildu on je prva ljubav, ali i prva pobuna protiv očevog autoriteta. Kada dvorjani otmu Đildu i odvedu je u Vojvodine odaje u palati, ne ustuknuvši pred molbama uplakanog oca, Rigoletova osveta će prouzrokovati tragičan rasplet.

Lica i izvođači:

Rigoletto | Željko Lučić, bariton

Đilda | Nadin Sijera, sopran

Vojvoda od Mantove | Pjotr Bečala, tenor

Sparafučile | Dimitri Ivaščenko, bas

Hor i orkestar Metropolitan opere

Dirigent: Roberto Abado

Režija: Majkl Mejer

Premijera: Venecija, Teatar La Feniče,
11. mart 1851.

NOVA
POSTAVKA



Žorž Bize: Lovci na bisere

Libreto: Ežen Kormon i Mišel Kare

Subota,
16. januar 2016.

19:00

/ Opera ima dva čina i jednu pauzu /

Palme ispred ruševina hinduističkog hrama na Cejlonu, biseri koji svetlucaju u azurnom moru - to je opčinjavajući i egzotični svet Bizeove opere, u kojoj se odvija večna priča o rivalstvu između dvojice najboljih prijatelja zaljubljenih u istu ženu. Mali broj opera može se podičiti lirskom lepotom kao ovo ostvarenje kojim je Bize osvojio publiku sa samo 24 godine. Iako se ne izvodi tako često kao njegovo kasnije remek-delo *Karmen*, danas se *Lovci na bisere* cene pre svega zbog melodijske svežine nekoliko poznatih numera i sofisticirane upotrebe orkestarskog kolorita.

Vođa ribara Zurga i njegov najbolji prijatelj Nadir prisećaju se trenutka kada su upoznali prelepu sveštenicu koja ih je obojicu opčinila ali kojoj nisu prišli kako ne bi ugrozili prijateljstvo. Pristiže brod sa Nurabadom, prvosveštenikom boga Brame, u čijoj je pratnji žena, pokrivena velom, izabrana da se moli za sigurnost ribara. To je Lejla, sveštenica koja je očarala Zurgu i Nadira. Ona se zaklela na zavet čednosti, iako je potajno zaljubljena u Nadira. I pored obećanja datog prijatelju, Nadir joj otkriva osećanja u jednoj od najlepših arija za lirski tenor "*Je crois entendre encore*". Ljubavnici uskoro bivaju uhvaćeni, a ribari zahtevaju da se surovo kazne zbog toga što su prekršili zavete. U poslednjem trenutku Zurga prepoznaje u Lejli hrabru devojkicu koja mu je nekada davno spasila život. Vraćajući dug on izaziva požar, a u opštoj pometnji ljubavnici beže uz Zurgin blagoslov.

Lica i izvođači:

Leila | Diana Damrau, sopran

Nadir | Metju Polencani, tenor

Zurga | Marijuš Kvjecenj, bariton

Nurabad | Nikola Teste, bas-bariton

Hor i orkestar Metropolitan opere

Dirigent: Đanandrea Nozeda

Režija: Peni Vulkok

Premijera: Pariz, Teatar Lirik,
30. septembar 1863.



Rihard Wagner: Tanhojzer

Libreto: Rihard Wagner

Subota,
23. januar 2016.

19:00

/ Opera ima tri čina i dve pauze /

Posle premijere *Holandanina lutalice* 1843. godine, Wagner se okrenuo sižeu iz nemačke srednjovekovne kulture iz koje će u narednim decenijama crpeti inspiraciju za svoja dela. Istorija, legenda i fikcija se smenjuju i stvaraju jedinstvenu i snažnu dramu. Wagner koristi legendu o srednjovekovnom pesniku da bi ispričao priču o teškoći mirenja dve konfliktne sile - potrebe za nesputanom, senzualnom ljubavlju, koju predstavlja Venera i težnjom ka uređenom društvu, koju u operi zastupaju dvorana u Vartburgu i lik čedne Elizabete.

Operu otvara scena bahanalija u Venusbergu, tokom koje vitez Tanhojzer preklinje boginju da ga, posle godinu dana uživanja pusti da bude slobodan. Venera to ne želi, ali kada Tanhojzer prizove Devicu Mariju, čarobne čini boginje ljubavi bivaju slomljene. Tanhojzer se susreće sa svojim prijateljima Valterom i Volframom, kao i sa landgrafom Hermanom koji ga obaveštavaju da se u zamku Vartburg priprema legendarno takmičenje minstrele-pevača. Tu je i Hermanova lepa nećaka Elizabeta u koju je Tanhojzer zaljubljen. Za vreme takmičenja vitez peva pesmu u slavu Venere. Ovakvo bogohuljenje zgražava sve prisutne, te landgraf šalje Tanhojzera u Rim kako bi od pape zatražio oprost. Vitez se vraća sa hodočašća sa porukom da ga ništa ne može spasiti. Tek kroz Elizabetinu žrtvu Tanhojzerovi gresi bivaju iskupljeni i on pada mrtav pored odra svoje voljene.

Lica i izvođači:

Tanhojzer | Johan Bota, tenor
Elizabeta | Eva-Marija Vestbrek, sopran
Herman, landgraf Turingije | Ginter Groisbek, bas
Volfram fon Ešenbah | Peter Matei, bariton
Venera | Mišel DeJang, mecosopran

Hor i orkestar Metropolitan opere

Dirigent: Džejms Livajin

Režija: Oto Šenk

Premijera: Drezden, Kraljevski teatar,
19. oktobar 1845.



Đakomo Pučini: Turandot

Libreto Đuzepe Adami i Renato Simoni
po motivima istoimenog komada Karla Gocija

Subota,
30. januar 2016.

19:00

/ Opera ima tri čina i dve pauze /

Pučini je komediju Karla Gocija preradio u egzotičnu bajkovitu dramu o borbi između polova. U muzičkom smislu ovo je Pučinijeva najoriginalnija opera sa inovativnom upotrebom velikog orkestra koji uključuje i neobične boje alt saksofona, čeleste, bas ksilofona i orgulja. Nekoliko originalnih kineskih melodija je uključeno u partituru, a najpoznatija numera je svakako "Nessun dorma", jedna od najizvođenijih operskih arija u istoriji. Pučini nije dovršio partituru *Turandot*, te je ovaj nezahvalan zadatak poveren njegovom saradniku, kompozitoru Franku Alfano.

Radnja ove bajkovite opere je smeštena u Kinu, kojom vlada car Altun. Njegova ćerka Turandot je prelepa, ali hladna i okrutna princeza, za čiju ruku se bore mnogi prosci. Postać žena onog ko tačno odgovori na tri pitanja, no ako pogreši makar jednom, čeka ga smrt. Tatarski princ Kalaf tajno dolazi u Peking gde susreće svog svrgnutog oca Timura i njihovu robinju Liu. Zaljubljuje se na prvi pogled u Turandot kada je ugleda prilikom javnog pogubljenja persijskog princa koji nije uspeo da reši njene zagonetke. Odlučan, Kalaf uspeva da prođe test, ali Turandot odbija da se uda za njega. On joj tada nudi izazov: ako do zore narednog dana pogodi njegovo pravo ime ona mu može oduzeti život...

Lica i izvođači:

Turandot | Nina Šteme, sopran

Liu | Anita Hartig, sopran

Kalaf | Marko Berti, tenor

Timur | Aleksandar Cimbajluk, bas

Hor i orkestar Metropolitan opere

Dirigent: Paolo Karinjani

Režija: Franko Zefireli

Premijera: Milano, La Scala,
25. april 1926.



Gaetano Doniceti: Marija Stjuart

Libreto: Đuzepe Bardari
prema istoimenom komadu Fridriha Šilera

Subota,
20. februar 2016.

19:00

/ Opera ima dva čina i jednu pauzu /

Ovu lirsku tragediju karakterišu dve snažne i muzički suprotstavljene protagonistkinje, Elizabeta I i Marija Stjuart. Engleska vladarka odslikava napetu dvorsku politiku, dok je škotska kraljica primer slobode duha i ženstvenosti. Posle burne generalne probe, u teatru San Karlo u Napulju, kraljevski cenzor je zabranio Donicetijevu operu koja je, inače, pisana za ovo slavno operско pozorište. Srećom, opera je zapala za oko jednoj od najvećih operских pevačica u istoriji – Mariji Malibran, koja je izdejstvovala da delo bude postavljeno u milanskoj Skali.

Javno i privatno, državni razlozi i skrivene emocije, politika i lični bol teme su na kojima počiva dramaturška struktura opere. Elizabeta I drži u zatočeništvu svoju rođaku Mariju Stjuart, svrgnutu škotsku kraljicu. Marija preko svog čuvara Talbota šalje pismo i sliku Robertu, erlu od Lestera kako bi umilostivila englesku vladarku da je primi. Lester je, naime, Elizabetin dugogodišnji miljenik, koji je potajno zaljubljen u Mariju. Engleska kraljica nije sklona tome da osudi Mariju Stjuart na smrt, ali kada se političkim pritiscima Lorda Sesila, koji strepi od zavere engleskih katolika, pridodaju ljubomora, ponos i duboko nepoverenje koje vlada između ove dve jake žene, sudbina škotske kraljice biva zapečaćena.

Lica i izvođači:

Marija Stjuart | Sondra Radvanovski, sopran
Elizabeta I | Elza van den Hever, sopran
Robert, erl od Lestera | Selso Albelo, tenor
Džordž Talbot, erl od Šrusberija | Kvangčul Joun, bas

Hor i orkestar Metropolitan opere
Dirigent: Rikardo Frica
Režija: Dejvid MekVikar

Premijera: Milano, La Skala,
20. decembar 1835.

NOVA
POSTAVKA



Alban Berg: Lulu

Subota,
27. februar 2016.

19:00

Libreto: Alban Berg po motivima drama
Duh zemlje i *Pandorina kutija* Franka Vedekinda

/ Opera ima tri čina i dve pauze /

Alban Berg je na svojoj drugoj operi radio od 1928. godine, sve do smrti 1935, ali je preminuo pre nego što je dovršio treći čin. *Lulu* je zbog toga premijerno izvedena kao fragment dela. Odgovoran zadatak dovršavanja partiture na osnovu Bergovih zabeleški, sproveo je tek 1977. godine Fridrih Cerha. *Lulu* je premijerno izvedena u Metropolitenu 1977. godine, a već 1980. je izvedena konačna tročina verzija opere. Oba puta, predstavama je rukovodio Džejsms Livajn.

Lulu je drama o mladoj ženi, istinskoj *femme fatale* koja seksualno i emocionalno upravlja životima svojih dobrovoljnih žrtava, kako muškog, tako i ženskog pola. Bivajući i sama žrtva društva, Lulu otelotvoruje sve zastrašujuće aspekte ljudskog postojanja: kombinaciju urođenih nagona i nemoralnosti modernog doba. Događaji se odvijaju u Beču, Parizu i Londonu, bez vremenske specifikacije. Reference na Francusku revoluciju i Džeka Trboseka navode na zaključak da je smeštena u 19. vek.

Lica i izvođači:

Lulu | Marlis Petersen, sopran
Grofica Gešvic | Suzan Grejem, mecosopran
Alva | Daniel Brena, tenor
Doktor Šen/Džek Trbosek | Johan Rojter, bariton
Šigolh | Franc Grundheber, bariton

Hor i orkestar Metropoliten opere

Dirigent: Lotar Kenigs

Režija: Vilijam Kentridž

Premijera: Cirihi, Gradski teatar,
2. jun 1937 (fragment) i Pariz, Opera,
24. februar 1979. (kompletna verzija)



NOVA
POSTAVKA

Đakomo Pučini: *Manon Lesko*

Subota,
5. mart 2016.

19:00

Libreto: Luiđi Ilika i Domenico Oliva prema istoimenom romanu Antoana Fransoa Prevoa

/ Opera ima četiri čina i dve pauze /

Izdavač Rikordi je pokušao da ubedi kompozitora da se ne upušta u pisanje ovog dela, jer je opera *Manon* Žila Masnea bila izuzetno popularna. Pučini je bio čvrst u svojoj odluci, rekavši: „Manon je junakinja u koju verujem i zbog toga će ona uspeti da pridobije publiku. Zašto ne bi postojale dve opere o njoj? Žena kao Manon može imati i više ljubavnika.“ Nakon višestrukih izmena tekstualnog predloška, kao i samih libretista, opera je završena oktobra 1892. godine. U njoj se pojavljuju delovi Pučinijevih prethodnih kompozicija poput studentske vežbe „Mentia l'avviso“ koja je postala melodija De Grijeove arije „Donna non vidi mai“.

Manon na putu za samostan upoznaje viteza de Grijea, zaljubljuje se i beži sa njim. Ipak, u drugom činu vidimo da ona živi sa bogatim Žerontom, prisećajući se srećnog, ali skromnog života sa de Grijeom. Kada se ponovo susretnu, ljubavnici se odlučuju na novi beg, ona sa sobom uzima i dragulje koje je dobila na dar. Žeront dovodi gardu koja hapsi Manon zbog pokušaja krađe. Dok čeka deportaciju za Ameriku, Lesko pokušava da oslobodi sestru. Kada plan propadne, njoj se pridružuje de Grije i oni zajedno odlaze na novi kontinent. U pustinji u blizini Nju Orleansa, dvoje ljubavnika su ponovo u begu, jer Manon proganja sin francuskog guvernera. Ona je iscrpljena i na ivici snage. Manon umire na de Grijeovim rukama pevajući svoj potresni lament „Sola, perduta, abandonata“ - *Sama, izgubljena i ostavljena*.

Lica i izvođači:

Manon Lesko | Kristina Opolais, sopran
Vitez de Grije | Jonas Kaufman, tenor
Lesko | Masimo Kavaleti, bariton
Žeront de Revoar | Brindli Šerat, bas

Hor i orkestar Metropolitan opere
Dirigent: Fabio Luizi
Režija: Ričard Ejr

Premijera: Torino, Teatro Ređo,
1. februar 1893.



Gaetano Doniceti: Don Paskvale

Libreto: Đovani Rufini i Gaetano Doniceti

Subota,
12. mart 2016.

19:00

/ Opera ima tri čina i jednu pauzu /

Don Paskvale je jedna od Donicetijevih najpopularnijih opera. U njoj su prisutne sve karakteristike kompozitorovog rukopisa - melodičnost, humor, humanost, nežnost i osećajnost. Napisana je za četvero najpopularnijih pevača Italijanske opere u Parizu - Đuliju Grizi, Luidija Lablaša, Đovanija Matea Marija i Antonija Tamburinija. Odmah posle trijumfalne premijere, *Don Paskvale* je sa velikim uspehom postavljen na scenama širom Evrope opstavšina operskom repertoaru sve do današnjih dana.

Don Paskvale, bogati i džangrizavi neženja, nema drugih naslednika osim nećaka Ernesta, koji je zaljubljen u mladu udovicu Norinu. Paskvale nije zadovoljan tom vezom, jer devotka nije niti bogata, niti ugledna u društvu. Budući da Ernesto odbija da se oženi plemkinjom koju mu je namenio Don Paskvale, stari neženja odlučuje da sam pronađe ženu i tako obezbedi naslednika. Na scenu stupa doktor Malatesta koji mu predlaže svoju sestru Sofroniju za suprugu, u nameri da pomogne Ernestu i Norini. Naime, Norina će se prurušiti u smernu Sofroniju, koja će po sklapanju lažnog braka, postati raskalašna, rasipna i arogantna. Nesrećni Don Paskvale u želji da je se reši dozvoljava Ernestu da se venča sa Norinom na opštu radost svih.

Lica i izvođači:

Don Paskvale | Ambrodo Maestri, bas
Doktor Malatesta | Levente Molnar, bariton
Ernesto | Havijer Kamarena, tenor
Norina | Eleonora Burato, sopran

Hor i orkestar Metropolitan opere
Dirigent: Mauricio Benini
Režija: Oto Šenk

Premijera: Pariz, Italijanski teatar,
3. januar 1843.



Volfgang Amadeus Mozart: Figarova ženidba

Libreto: Lorenzo da Ponte po motivima
istoimenog Bomarševog komada

Subota,
26. mart 2016.

18:00

/ Opera ima četiri čina i jednu pauzu /

Opera *Figarova ženidba* predstavlja prvi plod saradnje Mocarta i da Pontea, sa kojim će kompozitor potom raditi na operama *Don Đovani* i *Tako čine sve*. Da Ponte je uspeo da za samo šest nedelja tekst komedije preradi u libreto, izostavljajući iz njega najradikalnije političke konotacije, što je bio uslov za odobrenje koje je lično dao car Jozef II. Premijera je održana u bečkom Burgteatru, sa velikim uspehom koji je potom, u decembru iste godine, krunisan trijumfom u Pragu.

Figaro, sobar grofa Almavive, planira venčanje sa Suzanom, grofičinom sobaricom. Glavna prepreka su grofovo udvaranje Suzani, kao i Figarovi finansijski problemi. Kako bi otplatio dug prema vremešnoj plemkinji Marčelini, Figaro će možda morati da postane njen muž. U borbi sa ljudima moćnijim od sebe on mora da upotrebi jedino što ima – inteligenciju i snalažljivost. Nasuprot njemu stoji grof Almaviva koji ne samo da je zanemario svoju ženu, lepu groficu Rozinu, nego po svaku cenu želi da osvoji ljupku Suzanu. No, grof potcenjuje Suzaninu inteligenciju i snalažljivost koja se oslanja na pubertetsku zaljubljenost Kerubina, kao i na osvetoljubivost Marčeline i Bartola. Na kraju Almaviva priznaje poraz i traži oprostaj od grofice.

Lica i izvođači:

Figaro | Mihail Petrenko, bas
Grof Almaviva | Luka Pizaroni, bas-bariton
Suzana | Anita Hartig, sopran
Grofica Almaviva | Amanda Madžeski, sopran
Kerubino | Izabel Lenard, sopran

Hor i orkestar Metropolitene opere
Dirigent: Fabio Luizi
Režija: Ričard Ejr

Premijera: Beč, Burgteatar,
1. maj 1786.



NOVA
POSTAVKA

Gaetano Doniceti: Robert Devero

Subota,
16. april 2016.

19:00

Libreto: Salvatore Kamarano prema tragediji
Elizabeta Engleska Žan-Fransoa Anseloa

/ Opera ima tri čina i jednu pauzu /

Opera *Robert Devero* poslednji je deo Donicetijeve tudorske trilogije koju još čine *Ana Bolen* i *Marija Stjuart*. Libreto se fokusira na četiri glavna lika kojima se pružaju podjednaka pažnja i uverljivost, kako u zapletu, tako i u muzičkom nijansiranju njihovih emocionalnih stanja. Portret Elizabete I je najupečatljiviji od svih reprezentacija ovog lika u Donicetijevim operama i predstavlja jedan od najvećih glumačkih i pevačkih izazova belkanto repertoara.

Sara, Vojvotkinja od Notingema i kraljica Elizabeta I su zaljubljene u Roberta Deveroa, erla od Eseksa, koji se, uprkos optužbama za izdaju, vraća iz izgnanstva u Irskoj. Na tajnom sastanku, kraljica poklanja Robertu prsten kao garant sigurnosti, ali postaje ljubomorna, jer shvata da on voli drugu ženu. U želji da sazna ko joj je rivalka, kraljica optužuje Roberta za neverstvo i javno pokazuje šal njegove ljubavnice. Deveroov prijatelj Notingem prepoznaje šal svoje žene Sare i zaklinje se na osvetu. Zatočeni Robert moli Saru da kraljici preda prsten i tako izbori pomilovanje, ali Notingem sprečava da ona stigne do Elizabete na vreme. Posle pogubljenja usmaljena kraljica shvata da je Notingem iz osвете sprečio Robertovo izbavljenje.

Lica i izvođači:

Elizabeta I | Sondra Radvanovski, sopran

Robert Devero, erl od Eseksa | Metju Polencani, tenor

Sara, Vojvotkinja od Notingema | Elina Garanča, mecosopran

Vojvoda od Notingema | Marijuš Kvjecenj, bariton

Hor i orkestar Metropolitan opere

Dirigent: Mauricio Benini

Režija: Dejvid Mekvikar

Premijera: Napulj, Teatro San Karlo,
29. oktobar 1837.



NOVA
POSTAVKA

Đuzepe Verdi: Otelo

Libreto: Arigo Boito prema drami *Otelo*,
venecijanski Mavarin Vilijema Šekspira

Subota,
23. april 2016.

19:00

/ Opera ima četiri čina i jednu pauzu /

Nakon pauze duge šesnaest godina, Verdi je na nagovor libretiste Ariga Boita, započeo rad na delu kojim će nedvosmisleno utemeljiti sasvim lični, verdijanski tip muzičke drame. Opera je na premijeri doživela apsolutni trijumf - Verdi je bio dvadest puta pozivan na scenu, a posle završetka predstave doslovno je odnesen u hotel na rukama egzaltiranih obožavalaca koji su uzvikivali „Viva Verdi!“. Kompozitor je tada imao 74 godine.

Guverner Kipra, Mavarin Otelo, vraća se kao pobednik iz bitke sa Turcima, ali se trijumfu ne raduju dvojica oficira – Roderigo, Venecijanac zaljubljen u Otelovu suprugu Dezdemonu i Jago, koji je očekivao unapređenje koje je pripalo Kasiju. Ljubomorni Jago počinje da plete mrežu laži i obmana, navodeći Otela da pomisli kako mu je Dezdemonu bila neverna i kako ga je prevarila upravo sa Kasijom. Kada se crv sumnje jednom uvuče u Otelov um, Jago ga sve više hrani i raspaljuje njegovu ljubomoru, koja dovodi do tragičnog kraja – Otelo davi Dezdemonu, a zatim, shvatajući da je bio žrtva spletke i da mu je žena uvek bila verna, odlučuje da sebi oduzme život.

Lica i izvođači:

Otelo | Aleksandrs Antonjenko, tenor
Dezdemonu | Hibla Gerzmava, sopran
Jago | Željko Lučić, bariton
Kasio | Aleksej Dolgov, tenor

Hor i orkestar Metropolitan opere

Dirigent: Adam Fišer
Režija: Bartlet Šer

Premijera: Milano, La Scala,
5. februar 1887.



Wolfgang Amadeus Mozart: Otmica iz saraja

Libreto: Kristof Fridrih Brener i
Gotlib Štefani mlađi

Subota,
7. maj 2016.

19:00

/ Opera ima tri čina i dve pauze /

Kada je dvadesetpetogodišnji Mozart došao u Beč, u gradu je već radila Zingšpil opera koju je osnovao car Jozef II, a kojom su rukovodili Gotlib Štefani i grof Franc Ksaver Orsini-Rozenberg. Mozartu nije dugo trebalo da impresionira uglednog aristokratu, te je 1781. godine dobio prvu porudžbinu. Na tragu tada popularnih „egzotičnih tema“, najčešće smeštenih u Osmansko carstvo, Mozart i Štefani su stvorili laganu komediju u kojoj nema naznaka kompleksnosti ili dubine likova, prisutnih u kasnijim kompozitorovim ostvarenjima.

Belmonte, uz pomoć sluga Pedrilja, pokušava da oslobodi svoju verenicu Konstancu i njenu služavku Blondu iz harema, koje su tu dospеле nakon što su ih oteli gusari. Paša pokušava da zavede Konstancu, a njegov razvratni sluga Osmin bi želeo da osvoji Blondu. Međutim, kada pokušaj bega propadne Belmonte otkriva da je on sin španskog guvernera Lostadosa, koji će platiti bogati otkup. Lostados i Paša su zakleti neprijatelji, te svi begunci bivaju osuđeni na smrt, ali tada turski despot menja mišljenje smatrajući da će više poniziti Lostadosa ako oslobodi Belmonta i njegove prijatelje.

Lica i izvođači:

Belmonte | Pol Epelbi, tenor
Konstanca | Albina Šagimuratova, sopran
Blonda | Ketlin Kim, sopran
Osmin | Hans-Peter Kenig, bas
Paša | Matijas fon Štegman, govorna uloga

Hor i orkestar Metropolitan opere

Dirigent: Džejms Livajn
Režija: Džon Dekster

Premijera: Beč, Burgteatar,
16. jul 1782.

RADIJSKE PRENOSE REALIZUJU:

Muzičke urednice Drugog i Trećeg programa Radio Beograda:

Sanja Kunjadić, Ivana Neimarević, Gorica Pilipović,
Zorica Premate, Ksenija Stevanović i Maja Vasić

Producenti:

Jelena Damjanović i Ana Ćirica

PR: Damjana Njegić

Priprema teksta i redaktura:

Ksenija Stevanović, Ivana Neimarević, Sanja Kunjadić
Jelena Damjanović i Damjana Njegić

Izdavač:

Radio Beograd - Treći program, Hilandarska 2, 11000 Beograd
Chinch - Inicijativa za savremenu muziku, 10070 Novi Beograd

Dizajn: Nikola Stevanović

Projekat pomogla Ambasada Sjedinjenih Američkih Država u Beogradu

